

JÉ GÉ ČKO

školní časopis při Gymnáziu a SOŠPg Jeronýmova

Český model amerického kongresu

10 věcí, co mě žerou

**10 věcí,
co mě žerou**
...one nate is never enough...

Rozhovor s Tomášem Boškem

Ahoj všichni!

Vítáme Vás zpátky po letních prázdninách, doufáme, že už jste se všichni aklimatizovali a přivykli si na brzké vstávání, nedostatek volného času, stres a problémy s obstaráním zbrojního pasu. Hned na úvod tady ale máme takovou nemilou věc. Udělaly jsme s editorkou Luckou malý průzkum chodeb našeho ústavu a zhrozily jsme se! Možná, že to některým z Vás uniklo... ale Jégéčko je kámoš, ne žrádlo! Proto Vás prosíme, abyste při absenci svačiny či toaletního papíru použili věci k těmto potřebám určené. Pokud se chcete na tvorbě našeho školního časopisu podílet, existují i lepší způsoby, než trávení jeho stránek.

Přeji Vám příjemné počtení!
Za celou redakci
Lenka Strádalová

3 Novinky

- 3 Restaurování ve Francii
- 3 Český model amerického kongresu
- 4 Estetický kurz 3.M

5 Očima studentů

- 5 10 věcí, co mě žerou
- 7 Nebezpečná magnetka
- 7 Strašný školy pán
- 8 Hladové harmonizační dny
- 9 Beseda s Janem Farským

10 Rozhovor...

- 10 ...s italskou studentkou aneb „Ahoj, já jsem Antonietta“
- 11 ...s primánkou o harmonizačních dnech

12 Naši absolventi

- 12 Tomáš Bošek

Připadáte si nevytížení?

Každý den si počítáte z Petákovy, a přesto byste chtěli od života něco víc?

Začněte psát pro Jégéčko!

Pobouřila Vás nějaká situace ve světě nebo dokonce ve škole?

Začněte psát pro Jégéčko!

Vychází Vám špatná známka z češtiny?

Začněte psát pro Jégéčko!

Potřebujete si vylepšit karmu?

Začněte psát pro Jégéčko!

Byli jste podmíněčně vyloučeni kvůli držení drog?

Přestaňte nosit drogy do školy a **začněte psát pro Jégéčko!**

Veškerý Váš potenciál můžeme konzultovat na:

jegecko@gmail.com

Restaurování ve Francii

V první polovině srpna se skupina tvořená třemi současnými a dvěma bývalými studenty zúčastnila tábora ve Francii, který pořádal Club Marpen.

Tábor, jenž byl zaměřen na restaurování francouzských památek, se nacházel ve vesnici Nanteuil-en-Vallée v departmentu Charente. Během tábora se naši žáci zhostili rolí kameníků, zedníků, truhlářů a kuchařů.

Po dobu 14 dní v táboře pobývali a s našimi studenty spolu-

pracovali také mladí lidé z Maďarska, Bosny a Hercegoviny, Alžírsko a Francie. Všichni dohromady opravovali historický mlýn (Moulin de Villognon). Na tuto skupinu mladých dobrovolníků dohlížel tým zkušených animátorů, kteří účastníky nejprve seznámili s dobovými technikami, díky čemuž mohli účastníci po dobu tábora samostatně pracovat. Vyzkoušeli si rovněž tvorbu vitráží a navštívili města Cognac, kde se zúčastnili prohlídky továrny na koňak, a La Rochelle, kde

si mohli prohlédnout historické centrum, muzeum nebo přístav. Na závěr pobytu uspořádali účastníci oslavu pro lidi z vesnice, kteří mohli přijít, ochutnat speciality jiných národností a podívat se, jak obnova historického mlýnu pokračuje.

Během těchto 14 dní si naši studenti zdokonalili své jazykové dovednosti, naučili se pracovat v týmu, respektovat odlišné kulturní zvyky jiných národností a starat se o sebe i o druhé.

Ondřej Slunéčko

Český model amerického kongresu

Ve dnech 6.-11.9. se symbolicky v Plzni, městě osvobozeném americkou armádou, uskutečnil již pátý ročník Českého modelu amerického kongresu.

Tato šestidenní konference byla zaměřena na simulaci politického systému Spojených států amerických. Přes 200 účastníků se mohlo zhostit rolí jak poslanců a senátorů, tak i zástupců exekutivy, lobbistů nebo novinářů. A právě tato vzájemná pro-

vázanost všech těchto rolí je stavebním kamenem pro „ČMAK“ tak typickým. Každý účastník je ve své roli po celých 6 dní, takže není neobvyklé v politickém jednání pokračovat i ve večerních hodinách v restauraci, baru, či v době oběda.

Poslanci a senátoři jsou rozděleni nejen podle politických stran ale i stranických frakcí. Lobisté hájí zájmy své organizace nebo společnosti. Exekutiva tlumočí

pochopí tak nejen reálnou agendu Kongresu Spojených států amerických, ale i práci vrcholných politiků, lobbistů a špičkových novinářů. Účastníci se také učí správně vyjednávat a skloubit zájmy svých spoluobčanů, voličů nebo zaměstnavatelů.

Akci pořádá Centrum pro studium diplomacie a politiky, z.s. a mezi sponzory patří například US Embassy, Diplomatičká akademie, či město Plzeň. Český model ame-

rického kongresu je významnou českou simulací, která je vhodná pro všechny zájemce o studium sociálních věd.

Ondřej Slunéčko

názory prezidenta a novináři, jakožto hlídací psi demokracie, si vše pečlivě zaznamenávají, aby poté mohli na každý etický přešlap upozornit veřejnost. Účastníci porozumí činnosti stálých sněmovních výborů, plénu Sněmovny reprezentantů a Senátu, a

Estetický kurz 3.M

Stejně jako všechny studenty pedagogické školy, i nás čekal začátkem třetího ročníku týdenní **ESTETICKÝ KURZ** (tj. kurz se zaměřením na výtvarnou, hudební a dramatickou výchovu).

Nevěděly jsme, co od tohoto kurzu čekat, a tak jsme si zjišťovaly od studentek starších ročníků, na co se máme připravit. To nám ale k ničemu moc nebylo, poněvadž názory a pocity lidí, kteří prošli estetickým kurzem, byly dost rozdílné. A tak jsme čekaly to nejhorší a doufaly v to nejlepší, co jsme slyšely.

V pondělí 5. října začala naše výprava srazem na vlakovém nádraží, odkud jsme vlakem cestovaly do Oldřichova v Hájích, kde se měl celý kurz odehrávat. Cesta vlakem se ovšem neobešla bez nepříjemností, neb krátce po výstupu si jedna nejmenovaná studentka (kterou jsem rozhodně nebyla já...) uvědomila, že si ve vlaku nechala bundu. Bály jsme se, že podobné strasti nás budou provázet celým kurzem. Ale nebylo tomu tak.

Bydlely jsme v Ubytovně domu pro děti a mládež Větrník. Hezké a útulné místo. A to jídlo! Musím říct, že místní kuchařky vaří opravdu skvěle! Dokonce i jídlo co normálně nejím, mi chutnalo!

Ale co že jsme na kurzu vlast-

Jsem moc ráda, že jsem mohla být součástí tohoto estetického kurzu. Moc jsem si to užila a myslím, že jsme se ještě více stmelily jako třída. Přeji všem budoucím třídám, aby si to užily tak jako my. ☺

ně dělaly? Po celou dobu jsme byly rozděleny na poloviny, které měly odlišný program, ale po skončení hodiny se prohodily, takže žádná z nás o nic ochuzená nebyla.

Ve výtvarné výchově jsme si zkusily věci, které ve škole nejsou možné nebo ne za tak dobrých podmínek. Největší výzvou pro nás byla asi krajinomalba, s níž se většina z nás potýkala prvně. A musím se vši skromností říct, že jsme si s ní poradily docela obstojně. Velký úspěch sklidil také tzv. **BODYART**, což je malba na tělo. Další výtvarné techniky, které nám byly dosud neznámé, nás provázely celý týden.

Hudební činnost byla z většiny zasvěcena muzikoterapii a meditaci. Zde bohužel vznikaly malé spory, neboť naše třída má v sobě velké zastoupení studentek z věřících rodin, které pro své vyznání meditaci odmítaly. Musím uznat, že to bylo místy kapku

dramatické, ale nakonec se vše rozumně domluvilo a dále žádné neshody tohoto rázu nevznikaly. V hudebních částech kurzu jsme ovšem také bubnovaly, tančily „kolem ohně“ a zkoušely si různé domorodé taneční rituály.

Celý estetický týden byl završen čtvrtěčným večerním vystoupením, kdy jsme byly rozděleny na skupiny po sedmi. Každé skupině byla přidělena hudba (každá jiného rázu), na kterou jsme měly za několik hodin vymyslet němé představení, k jehož vytvoření jsme měly využít zkušeností, které jsme za uplynulý týden nasbíraly. A dopadlo to, dle mého, lépe, než jsme očekávaly.

(Je možné, že se některé z nich objeví na letošní akademii. Ale raději nebudeme předbíhat.)

Já osobně jsem z estetického kurzu nadšená a upřímně závidím těm ročníkům, které ho mají ještě před sebou. Ačkoli nás některé starší spolužačky varovaly před hádkami a konflikty, které na estetických kurzech údajně vznikají, myslím, že tohle je snad

první kurz, který nás opravdu stmelil jako třídu.

Ale abych tu nesdělovala jen své dojmy, tady je pár slov k estetickému kurzu, od mých spolužaček.

Míša Palaščíková

O zábavu bylo postaráno díky našim profesorkám a myslím, že jsme si to všechny moc užily. Byl to náš poslední kurz a taky stál za to! ☺

10 věcí, co mě žerou

Achjo Bitch a Attila, Bič Boží, to jsou jména zakladatelů blogu „1000 věcí co mě serou“. Již od roku 2010 je jejich posláním hejtovat všechno, co moderní svět nabízí a sláva se jim nezapře. Vydali čtyři knihy, pátá se chystá a jejich hejty byly předlohou i pro divadelní představení, který se hraje v Rock Cafěčku v Praze (já ho viděl a je boží!). No a právě Achjo Bitch a Attila mi byli inspirací k napsání tohoto článku. Já jsem se samozřejmě zaměřil na věci týkající se naší matičky školy, abychom z toho tak nějak všichni něco měli. Tady je těch 10 věcí, co mě žerou!

#1 ZÁKAZ VYCHÁZENÍ HLAVNÍM VCHODEM

Nedávno nám bylo řečeno, že nesmíme ze školy vycházet velkým vchodem, protože je určen pouze pro hosty. *S tím zatím nemám problém.* Uspořádal jsem ale malé soukromé detektivní pátrání a zjistil, že ani já, ani nikdo z mého okolí tenhle vchod nepoužívá. Jednoduše proto, že jeho poloha pro úprk ze školy je prostě nepraktická. A to je ten problém! Nevím, jestli jsem osoba již natolik zvrhlá, ale prostě mně vadí, že máme zakázaný něco, co neděláme. Kam zmizela ta adrenalinová podstata zákazů? Vesmír je zvláštní...

#2 TĚLÁK PO VOBĚDĚ

Kdo zažil, tak rozumí. Ani astma, ani alergie na všechno možný, ani fakt, že máte 20 kilo i s gaučem, není na tělák taková hrozba jako plnej žaludek ovocnejch knedlíků! Já mam letos tévéčka po obědě obě a je to největší zlo ever!

#3 ZIMA

Stačí jenom vyjít ven na chodbu a člověk si hned připadá jak na polární expedici. Nemám ponětí, kolik dá práce vyhřát tak obrovskou budovu, ale tak je hold asi potřeba začít už v červenci, protože mi začíná bejt líto spolužáků, co hned vedle mě musej smolít písemky v palčácích.

#4 ŽE NIKDO NEČTE ŠKOLNÍ NOVINY

Dejme ruku na srdce, 90% lidí, co vidí na nástěnce přišpendlené noviny, je tam nechá jen tak smutně viset a upřímně mě to doteď ani nějak nežralo. Ale teď, co jsem jim obětoval vlastní drahocenný čas, chápu nuzný život všech wannabe spisovatelů! Cejtím s váma! Možná, že kdyby se za jejich přečtení vylepšovala známka třeba z češtiny, daly by se i za bůra prodávat. Přemejšlejme o tom...

#5 KARBANÁTEK DĚDY BOHOUŠE

Proč zrovna on? Vždyť v jídelně je spousta větších kentusů. Tak já vám něco prozradím! Nebud'te z toho zklamání, nikdo z nás to nemohl tušit, ale ŽÁDNEJ děda Bohouš NENÍ! Cejtíte ten maximální level podvedení? Já taky! Oni nám prostě kydaj na talíř něco, co žádnýho dědu nikdy ani nevidělo, protože pochybuju, že ho maj schovanýho vzadu v kredenci!

P. S.: Komu tento fakt přivodil nějak zásadní psychickou újmu, necht' se obrátí na našeho školního psychologa Zdendu.

#6 „FX SUCX“

Nevím, kdo z vás si toho někdy všiml, ale přesně toto poselství je načmáráno na zdi vedle zadního vchodu. A víte co? Je to pekelně trapný! Okay okay, uznávám, že by to chtělo nějaký slogan, kterým našemu konkurenčnímu ústavu přistříhnem křídla, ale pls, něco trochu víc duchaplnýho by na skladě nebylo?

#7 ŽE NEMÁM LOVE NA BAGETU

Naši školní kantýnu *mam* celkem rád. Když člověk nestíhá nic uklohnit doma, je to celkem spolehlivý zdroj krmiva. Bohužel moje finanční situace nebývá v těchto chvílích nijak slavná a tak se člověk musí spokojit se suchým rohlíkem. Sice si sem tam něco přivydělám hraním v divadle, ale jsou to částky spíše symbolické a mnohem radši je prošustruju třeba v Croppu, než abych se jednou natucnul dobrou bagetou.

Na přesně opačné straně problému však už zdálky mávají ovocné čočky! Dámy a pánové to je něco úžasnýho! Balíček takovýhle ovocný extáze jenom za 11 kaček je fakt směšnej! #prayforovocnycocky

#8 ZÁKAZ HAZARDNÍCH HER

Celej náš školní řád je jedna velká chuťovka, která by se dala pěkně rozpitvat, ale to bychom tu strávili mládí. Jen tak např.: „2.18 Žáci jsou povinni chránit majetek školy, majetek svůj i svých spolužáků.“ Takže když mi někdo věčně krade propisky, řád jsem vlastně porušil i já. „1.21 Žáci mají právo stravovat se ve školní jídelně.“ No tak to je skoro jako Vánoce! „2.40 Žákům je zakázáno provozovat v prostorách školy, v celém areálu školy a na školních akcích hazardní hry.“ Tak a tady končí veškerá sranda! Nejenom, že jsme hráli Bang na harmonizácích, ale dokonce jsme jednou v přízemí hráli fotbálek o loupák! Teď, když už to víme, budem rádi, když se nám podaří na turisták propašovat aspoň Scrabble.

#9 JAK JE TĚŽKÝ BEJT ORIGINÁLNÍ

V poslední době se mi stává totálně furt, že vymyslím něco naprosto geniálního (při vší svojí skromnosti), a pak zjistím, že už někdo kdysi měl stejnej nápad jako já a teď vypadám, jako že ho kopíruju. Podobná věc se mi stala přímo před chvílí. Přesně při psaní „#8“ napadlo moji spolužačku vycucat nejtípnější věci ze školního řádu a všem se s nima pochlubit. Neboli v době, kdy tenhle článek vyjde, už to bude tak ohraňný téma, že moje ambice na cenu Magnesia Litera 2015 jsou předem ztracený...

#10 PŘIPOMÍNKY K TOMUHLE ČLÁNKU

Protože nejsem žádný hejtr amatér, dokážu hřovat i věci z budoucnosti. Já už totiž úplně slyším: „Ale pane Bolech, vy nejste zrovna natolik vzorný student, abyste si mohl dovolit všechno takhle drze komentovat“. Já nejsem žádný naivka, co chce změnit svět a v oficiální definici hejtvování se píše, že je zásadně projevem dobrosrdečnosti, takže podobné připomínky mnou budou procházet skrz a ještě budu mít radost, že vlastně dělám dobrou věc. Amen.

OBJEV ROKU: GÉNIUS S TVÁŘÍ IDIOTA

...ať víte, koho zvolit Jeronýmem

Nebezpečná magnetka?!

Poté, co jsme si již zvykli na to, že nám samotné vedení školy otevírá ráno dveře do školy (abychom byli uchráněni před potupou, kdy stojíme za dveřmi, které nám nikdo nechce otevřít), přichází od nich další pomoc.

Taky jste si vždycky říkali, co se asi tak řeší na poradách učitelského sboru? My už to víme! Řeší se ochrana studentů před nebezpečnými magnetkami. Na poslední poradě se objevilo strašlivé zjištění. Na jedné skřínce se objevila magnetka. Není se čemu divit, že

vedení hned zakročilo. Co kdyby se to rozšířilo a na každé skřínce byla magnetka, která se dá hned sundat? Jistě, můžete namítnout, že nějaký student, pravděpodobně mladší nebo nezkušený, si může splést magnetku s nálepkou a po vzoru svých starších a zkušenějších spolustudentů si nalepit něco tak špatného a trvalého, ale myslíte, že se to může stát? Nemyslíte? Vedení školy si to myslí. Ale buďte v klidu, nebezpečná magnetka už byla odstraněna, majitelé skříňky pranýřováni a veřejně zostuzeni na učitelské poradě.

A nebo že by to bylo jinak? Vedení školy že by nepoznalo rozdíl mezi nálepkou a magnetkou? Tento názor odmítáme, učitelé se nesmí podceňovat! Ale objevuje se tu další možné vysvětlení tak tvrdého potrestání ubohé magnetky. Tato magnetka totiž propagovala právo každého občana EU – právo na přestávku (předchozí magnetka, informující všechny o právu se odlišovat již zmizela dříve). Chtějí nám toto právo zatajit? O vývoji této kauzy vás budeme informovat.

Matěj Pur

Strašný školy pán

Co je společná vlastnost všech učitelů? Kdo je jejich pánem, vládcem, milovaným vůdcem? Kdo je strašný školy pán? Odpověď je jednoduchá: Chaos!

Již na pedagogických školách jsou budoucí učitelé určitě převychováni jeho nejvěrnějšími služebníky. Studenti, kteří se i na těchto školách snaží dělat vše včas, jsou nepochybně zlomeni v místnosti podobné orwellovské Místnosti 101, neboť tento disent musí být potlačen! Nebo vy snad znáte učitele, který nikdy nezapomene na písemku, vždy ji včas opraví a má pečlivě připravený plán hodiny, který se nerozsype

hned na začátku? Moje zkušenost je spíše opačná - profesor přijde na hodinu, zapomene zaplat do třídnice a s hrůzou zjistí, že "se zase mělo něco psát" (ten člověk, co to připomene, se za odměnu může těšit z nenávisti svých spolužáků). Mistr v umění ovládnutí Chaosu hrůzu perfektně skryje a nenápadně dojde pro testy do svého kabinetu. Po 10-15 minutách, kdy připravoval a tiskl zadání (což vám pravý Mistr Chaosu nikdy nepřizná) se vrátí do třídy a rozdává je. Polovinu těch otázek sice zapomněl se třídou probrat (kdo by se taky řídil osnovou, důležité je, jaká část látky baví vyučujícího), ale tyto

otázky bez hnutí brvou změň na nějaké jiné, se kterými již studenti souhlasí (aspoň ti, kteří se na test připravili o něco lépe než profesor). Skutečná krize nastává, když se písemky mají opravit. Mistr Chaosu tyto písemky zvládne ztratit, ostatní je nosí týden až dva měsíce (podle jejich úrovně ovládnutí Chaosu). Pokud ale znáte učitele, který se chaosu stále ještě vzpírá, myslete na něj, ostatní služebníci Chaosu mu již nepochybně chystají jeho mučírnu, jeho Místnost 101.

Matěj Pur

Hladové harmonizační dny

Na harmonizační dny jsme se vypravily na místo kousek od Liberce, do Bedřichova. Sešly jsme se v Lidových sadech, kde jsme pomocí indicií našly své instruktorky Zuzku a Léňu.

Na začátku nás čekala první seznamovací hra „Dobrý den“. Poté jsme stoupaly s batohy vzhůru. Kopce, které se tyčily nad námi, vypadaly nezdotatelně, avšak všechny jsme je zvládly. Na vrcholku se všechny obličeje rozesmály. Ubytovaly jsme se ve sportovním centru Ludmila. Hladové jsme se těšily na večeři. Večer nás čekaly zábavné seznamovací aktivity, které nám napomohly se ještě lépe poznat.

Druhý den dopoledne nás čekalo výtvarnění. Pomocí barev jsme zhotovily třídní strom. Barvy jsme použily i na naše obličeje. Odpoledne jsme se vydaly na Královku, kde jsme vyšplhaly na rozhlednu a pozorovaly blízké okolí. Poté jsme hledaly v lese obrázky profesorů a jejich záliby. Večer byl v duchu divadla. Navzájem jsme si hrály scénky, u kterých jsme se opravdu nasmály. Troufám si říct, že se nám povedly, každá byla originální a zábavná. V noci jsme šly cestu se svíčkami, i když pršelo a foukal

vítr, statečně jsme vystoupaly na vrchol ke kostelíku, kde jsme složily společně svíčkové I.M.

Poslední den ráno nás čekala zábavná rozcvička. Nejdřív jsme byly vyděšené, ale nakonec jsme se pobavily všechny. Dopoledne jsme se loučily hrami o důvěře.

Moc jsme si to tady všechny

užily. Lépe jsme se poznaly a společně nasmály.

Možná jediné minus našeho pobytu byl hlad, který jsme měly snad všechny. Sice tu dobře vařily a všechno jsme vždy snědly, ale stejně jsme odpočítávaly minutky do dalšího jídla.

Beseda s Janem Farským

Jan Farský je od roku 2013 místopředsedu Ústavně právního výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky. Vystudoval Právnickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně a právě tím začala jeho kariéra.

První pracovní zkušenost byla na Městském úřadě Semily v pozici právníka. Působil také jako právník ve firmě Škoda Auto, načež se opět vrátil k politice v roce 2006 jako starosta Semil.

Od roku 1990 se věnuje skautingu a od listopadu 2013 je vedoucím skautského střediska v Semilech, kde působí pod přezdívkou Baghíra.

Víte, jak vypadá běžný den v Poslanecké sněmovně? Já už ano a přesně o to se s vámi chci podělit. Pan Farský se nám uvolil na besedě popsat námí libovolně zvolený den. Los padl na 7. 10. 2015. Tento den prý nijak zvlášť záživný nebyl, spíš to byla pořádná dřina a trval příšerně dlouho. Bylo zrovna zasedání v Poslanecké sněmovně, které trvalo od 9 hodin ranních až do 7 do večera. Pro lepší příklad se nám pokusil toto téma vysvětlit obecně. Práce poslance se skládá z šestitýdenních cyklů. V prvních dvou až třech se zasedá ve sněmovně, potom následuje týden výborní, kdy zasedají vý-

bory specializované na jednotlivé oblasti. Dále následuje variabilní

týden, kdy je možno očekávat prodloužení schůze Poslanecké sněmovny z předchozího týdne. Posledním typem je poslanecký týden, kdy se zpravidla nekoná žádné zasedání a poslanci se soustředí na svůj region.

Pan Farský uvedl, že zasedání

lze pozorovat i z pohodlí vlastní kanceláře na obrazovce televize. Děje se tak převážně prý v případech, kdy se projednává návrh zákona, kterému daný politik příliš nerozumí. Proto nechá ohleduplně konzultaci na povolaných a nechá si v takovém tématu „poradit od odborníka“. Potom se ale zase plně soustředí na svou oblast. Někdy prý poslanec i přijde do sněmovny a tak „na oko“ tam sedí a třeba si vyřizuje maily. K tomu se přiznal i pan Farský, přičemž dodal, že se stejně někdy raději odebere do své kanceláře. Jelikož se na to ve sněmovně nemůže moct soustředit, a tak v jiném prostředí zvládne udělat více práce. Například se, podle jeho slov, připravuje na svůj zákon.

Na náš dotaz, zda vůbec má cenu politiku sledovat, ba se v ní dokonce angažovat, odpověděl velice pozitivně motivačním způsobem. Bylo na něm znát, že on sám rozhodně neztrácí naději a bude bojovat dál. Totéž doporučil nám a celé to ukončil slovy: „Jděte

do toho, nebojte se...“

Veronika Arinetová

...s italskou studentkou aneb „Ahoj, já jsem Antonietta“

Cizinci na naší škole nejsou žádným zvláštním úkazem.

Už jsme zvyklí na návštěvy Němců a Švýcarů, kteří se drží v jednom velkém houfu, prohlédnou si školu a její okolí, a brzo se vrátí do své milé domoviny. Studenti si vymění mezinárodní drby, profesori si oddechnou, že mají zas celou třídu pohromadě a mohou se plně věnovat výuce, a po týdnu je vše zpět ve starých kolejích.

Jenže co s tím, když takový student (nebo studentka) přijede na celý školní rok?

Česky umí říct „Ahoj!“ a „Děkuju,“ přesto se stane součástí třídy. Někteří profesori s ní bravurně komunikují a mají pro ni připravené materiály v angličtině, jiní rozpačitě komolí její jméno a jsou z ní nervózní.

Jak takovou situaci vnímá sama studentka – Antonietta Napoli? A co ji k nám vlastně přivedlo?

Studovat v zahraničí byl tvůj nápad?

Ano, byl to můj nápad. Moje mamka s tím souhlasila, táta z toho nejdřív moc nadšený nebyl, ale když pak viděl, že je to můj sen, tak se s tím smířil.

Jela jsi sem sama, nebo s kamarády?

Z našeho města jsem momentálně jediná, kdo studuje mimo Itálii, ale v rámci akcí organizace AFS (Mezikulturní dobrovolnické programy, pozn. aut.) jsem poznala další lidi mého věku, kteří také chtěli studovat v zahraničí.

Jak ses dostala k organizaci AFS?

Moje rodina (v Itálii) u sebe

měla v rámci AFS před osmi lety kluka z Německa. Byla jsem nadšená z pouta, které se mezi námi vytvořilo, je pro nás (Antonietta má dva sourozence, pozn. aut.) jako bratr a pro mé rodiče synem, přestože s námi strávil pouze jeden týden. Od té doby nás každý rok navštěvuje.

Proč zrovna Česká republika?

Všichni se mě na to ptají, ale nevím, co na to mám odpovědět. Tuhle zemi jsem si zvolila víceméně instinktivně, skoro nic jsem nevěděla o její kultuře ani historii, a prostě jsem byla zvědavá.

Studium v Liberci a na naší škole sis vybrala sama, nebo jsi sem byla přiřazená?

Byla jsem sem poslaná.

Jaké jsou hlavní rozdíly mezi naší školou a tvou školou v Itálii?

Je tu spousta rozdílů. Například v Itálii chodíme do školy od pondělí do neděle, od osmi do jedné hodiny. Nepřezouváme se, když vcházíme do budovy, a vztah mezi studenty a učiteli není tak formální.

Co se ti na naší škole nejvíc líbí?

Nejvíce se mi líbí laboratoře, na škole v Itálii žádné nemáme.

Pomáhá ti tvoje (česká) rodina s češtinou?

Ano, s češtinou mi velmi pomáhají. Neumí moc dobře anglicky, a myslím, že díky tomu se učím rychleji.

Co ti zatím dělá v českém ja-

zyce největší problém?

Rozhodně výslovnost „Ř“ a veškeré skloňování.

Mluví na tebe spolužáci česky?

Jsem šťastná, že moji spolužáci se mnou rádi mluví anglicky (i když, jak jsem si všimla mimo školu, Češi nejsou moc ochotní mluvit v cizím jazyce). Také se mi líbí, že se mě snaží naučit nějaká nová slovíčka v češtině.

Rozumíš profesorům při jejich výkladu? Který předmět ti dělá nejmenší/největší problém?

Ne všichni učitelé umí anglicky. A ti, co umí, nemůžou samozřejmě mluvit anglicky na všechny ostatní studenty, takže většinou jim nerozumím ani slovo.

Nejjednodušší je pro mě angličtina, a nejtěžší chemie, fyzika a biologie. Nejen kvůli češtině, ale i kvůli tomu, že v Itálii jsme je nebrali ani zdaleka tak podrobně.

Myslíš, že ti studium v ČR něco dává, i když profesorům většinou nerozumíš, nebo bys radši rok studovala češtinu a až pak šla studovat na českou střední školu?

Myslím, že chození do školy hned od začátku má smysl, protože i když nerozumím, snažím se poslouchat a moje hlava zpracovává spoustu informací, které budu jednou potřebovat.

Děkuji, Anto, za rozhovor, a přeji Ti, aby pro Tebe byl rok s námi poučný... ale hlavně: aby sis ho užila! ☺

...s primánkou o harmonizačních dnech

Studentka sekundy Klárka byla na harmonizačních dnech vloni. Zavzpomínala na ně tedy se studentkou primy...

těšila ses na harmonizační dny a líbily se ti?

Ano, těšila jsem se a byly lepší, než jsem si představovala.

bavily tě harmonizační hry?

Ano, některé mě bavily, ale abych se priznala, tak některé moc ne.

zapamatovala sis jména všech spolužáků?

No, jména se mi ještě pletou.

seznámili jste se dobře s třídní profesorkou?

Ano, seznámili, je milá a fajn.

Jaký je tvůj celkový dojem z harmonizačních dnů?

Bylo to fajn a klidně bych si to někdy zopakovala.

Děkujeme za rozhovor a přejeme ti plno úspěchů ve škole. ☺

Tomáš Bošek

Opět tu máme další rozhovor s absolventem našeho gymnázia, po dvou ženských absolventkách tu tentokrát máme mužského zástupce Tomáše Boška, úspěšného absolventa čtyřletého gymnázia a dnes úspěšného zástupce ředitele firmy na textilní stroje.

Kolik je to let od doby, co jsi maturoval na Jergymu?

Maturoval jsem v roce 2008, takže to bude už „dlouhých“ 7 let.

Co jsi po gymnáziu studoval? Kde teď pracuješ?

Po gymnáziu jsem pokračoval ve studiu na Technické univerzitě v Liberci. Měl jsem jasný cíl a tím byl obor Ekonomika a management mezinárodního obchodu. Praha a jejich VŠE byla zajímavou alternativou, ale z osobních důvodů jsem tuto variantu zamítnul a realizoval se v Liberci, což se i vyplatilo. Práci jsem měl ihned po gymnáziu jistou a bylo mi umožněno studovat dle potřeby. Po bakalářském studiu však už - z pracovních důvodů - nepadla volba na stejný obor, ale zvolil jsem, opět v rámci TUL, obor Průmyslové inženýrství.

Nyní pracuji v soukromé firmě coby zástupce ředitele společnosti. Výhodou je, že zde využiji jak vzdělání všeobecného charakteru z Jergymu, což považuji za odrazový můstek, tak právě specializace zaměřené na jazyky, ekonomiku, statistiku a následně strojírenství.

Kdo byl tvým třídním? Jak na něj a celkově svou třídu vzpomínáš?

Naši třídní byla Pavla Špičková. Myslím, že lepší třídní jsme ani mít nemohli. Sem tam byl nějaký, řekněme, „menší“ prů-

švih, nebyli jsme úplně svatí, ale třídní nás vždy podržela. Byla nesmírně hodná, moc se neuměla rozčilovat a křičet na nás jí taky nešlo, mockrát nás spíš rozesmála (smích). Bezesporu však byla spravedlivá, dokázala naučit, čehož si cením, a především bylo vidět, že nás má ráda, stejně jako my ji, za což si zasloužila náš plný respekt.

Vídáš se stále s bývalými spolužáky/ učiteli?

Ve třídě jsme byli dobrá parta, a i přesto, že se dost spolužáků rozuteklo kvůli studiu do dalších měst, tak nyní po ukončení vysoké školy se část vrací zpět do Liberce. V menším kruhu se vídáme se spolužáky často (někdy i párkrát do týdne (smích)), s učiteli prakticky vůbec. Za celou

dobu po maturitě si vzpomínám na 2 velké třídní srazy, kam přišli i učitelé a bylo fajn je opět vidět.

Jaký byl tvůj nejoblíbenější předmět a učitel? Jaké máš na jeho výuku vzpomínky?

Předmětů, na které vzpomínám, je několik, každý předmět i učitel měl něco do sebe. Výhodou bylo, že jsme dostali relativně mladé učitele, o to blíž jsme k sobě měli a některé hodiny tak byly prezentovány, pro nás, atraktivnější formou.

Těžko jmenovat nejoblíbenější, ale asi klasika: tělocvik (Bím), angličtina (Balatková), němčina (Jakubec), matematika (Špičková)... Tělocvik byl asi oblíbený pouze u kluků - co si vzpomínám,

my jenom hráli fotbal, zřídka florbal a volejbal, zatímco holky co hodina, to běhaly na okruhu, posilovaly, měly překážkovou dráhu, šplhaly po laně a to vše na známky - samozřejmě jsme se jim vůbec nesmáli... Profesor Jakubec, to byl pohodář, stejně jako naše třídní, a na co nikdy nezapomenu, tak jsou dlouhé diskuze (občas se to už nedalo ani diskuzí nazývat), společně s Pepou Jadrným, které jsme vedly nad gramatikou a slovíčky v angličtině s paní Balatkovou. Všechno to byli skvělí učitelé.

A na co vzpomínáš nejvíc? Myslím tím školní akce, učitele, kamarády,...

Pravdou je, že si čas od času rádi zavzpomínáme, těžko ale jmenovat jednu konkrétní věc. Za

ty 4 roky máme opravdu hodně zážitků. Jednou jsme si se spolužáky například pronajali obrovský dům na kraji Desné, s bazénem, saunou a trávili zde skvělé prázdniny. Ze školních akcí pak nezapomenu na lyžařský výcvik v Rakousku, kde jsme nejprve rozpoutali hromadnou, původně sněhovou bitvu, která se však zvrtnula v bitvu s nedovařenými těstovinami. A aby toho nebylo málo, vše večer zakončil spolužák Matěj Čejchan rapováním do parku s kečupem - zřejmě první rapper, který v průběhu vystoupení snědl svůj mikrofon :-)

Jen doufám, že nic z toho nebudete brát jako návod do budoucna...

S odstupem času a mnoha nasbíranými zkušenostmi, myslíš si, že bylo dobré rozhodnutí vybrat si Jergym, aby tě připravil do života? Kdybys měl znovu vybírat střední školu, vybral bys stejně?

Po ZŠ bylo rozmýšlení těžké, už jako malý jsem měl jasno a chtěl být právníkem, nebo podnikatelem (smích). Chvillemi jsem tedy smýšlel nad průmyslovkou, či obchodní akademií, ale ty jsem v zápětí zavrhnul a volba padla na gymnázium, ze kterého jsem věděl, že možnosti následného uplatnění budou mnohem širší.

Člověk se stále vyvíjí a celý život získává nové vědomosti a zkušenosti ovlivněné právě prostředím, ve kterém se pohybuje. Právě učitelé, profesori, podnikatelé s vlastními bohatými zkušenostmi i z praxe jsou lidé, kteří učí jak na gymnáziu, tak vysoké škole a kteří naši osobnost formují - takže jednoznačně ANO, já bych opět volil stejně.

Milý Tomáši, děkujeme za rozhovor a moc tě zdravíme!

Tereza Štěpařová

Víš o nějaké zajímavé osobnosti, která studovala na naší škole? Myslíš si, že by si zasloužil/a místo v Jégéčku?

Neváhej a piš (jak jména takových osobností, tak celé jejich homemade životopisy) na:

jegecko@gmail.com

Jestli víc holduješ knize hub, můžeš i napsat na FB stránku Jégéčka ↓

<https://www.facebook.com/Jegecko>

Uprchlíká krize nechává málokoho chladným...

týká se to i básníků

Potmě

***

jakým právem zavíráte za ostnatý dráty
kluky a holky jako jsem já
a co jim řeknete až se zeptají co je to ta vaše pravda
láska a svoboda
otevřu si v chorvatsku dvouhvězdičkové hotel
a až přijedete s celou rodinou a taškou plnou konzerv
až usnete
oplotím ho ostnatým drátem zatímco se vám bude zdát o moři
a zeptám se takhle jste to chtěli
pevnost uprostřed evropy všechny sny oplotit
ostnatým drátem
sny kluků a holek co chtějí prostě jenom žít
milovat jíst zmrzlinu a občas něco vydělat
jako my všichni
jakým právem je zavíráte za železný dveře
s nápisem chcípni
chcípni evropo plná slušnějšch bílejších geneticky svěžích
lidí kteří by se měli množit jenom mezi sebou
chcípni evropo chci tě vykuchat otevřít
a nechat holky a kluky ať si jedou
kamkoli chtějí

Bohdan Bláhovec

***

71 lidí
vařených
v mrazícím boxu
Cesta
za životem
končící v paradoxu
Srdce
chce brečet
Mozek
se stydí
Nejen
pro těch
71 lidí

Tomáš Čada

Rizika básně

všem, kteří hledají své doma

Text je příliš slabý i když
Zase čeří vody S sebou
prakticky nic a obrovské břímě
co nechali tam ... Někde
Doma?

Také dva strachy

Jeden dobře znají
Mával jim na cestu
když se drolil svět
Druhý?

Je zatím spíš literární
Nějaká fabule, syžet
případná katastrofa

A aby toho nebylo málo
na pár řádek nespočet otázek
Bude-li voda mírná
Znamená to i mírné přijetí
Přijdou si jako lidé i mimo tento text
Vždyť já o nich tak uvažuji
A proč když jsou jen shluk písmen

Musí se všichni tak neskutečně mačkat